

Foto: Kees-Jan van Overbeeke

ROGIER Dors man

Sommige mensen doen wel eens een spelletje 'Wat als..' waarbij je antwoord moet geven op moeilijke vragen, zoals: 'Wat zou je doen als je ineens te horen krijgt dat je ooit blind zal worden?' Voor Rogier Dorsman behoorde deze vraag niet bij een spelletje, maar tot het werkelijke leven. De nu 17-jarige zwemmer uit Heerjansdam werd op 19 december 2012 met een wazig zicht wakker. In dit interview vertelt Rogier hoe hij leerde omgaan met zijn handicap en hoe hij deze combineert met school en zijn topsportcarrière als zwemmer.

'Gelukkig kon ik die 19e december direct terecht in het oogziekenhuis, maar ook daar stonden ze voor een raadsel. Ik wist al dat ik drager ben van de oogziekte Choroïdieremia (een genafwijking van het netvlies, waarbij er gaten in het netvlies ontstaan), maar deze oogziekte begint meestal rond je 40ste jaar met problemen, terwijl ik op dat moment pas 13 jaar was. In het ziekenhuis hadden ze geen verklaring paraat en moesten er dus verdere onderzoeken worden gedaan. Pas na een jaar onderzoeken kwamen de artsen in het Sophia Kinderziekenhuis erachter dat ik ook een genafwijking heb van het OPA-1 gen, een oogzenuwafwijking. Omdat ik de eerste in Nederland ben met deze combinatie, konden ze mij weinig duidelijkheid geven hoe mijn toekomst eruit zou komen te zien. We weten dat ik blind word, alleen: in welk tijdsbestek kan niemand mij vertellen.

Van december 2012 tot maart 2013 ging het bizar snel achteruit. In maart 2013 kon ik geen letter meer lezen en moest ik qua school overstappen van regulier onderwijs naar speciaal onderwijs: de blinden & slechtzienden school 'Visio' in Rotterdam. Hier volg ik momenteel mijn HAVO-opleiding. Ik heb net mijn staatsexamens achter de rug en moet mijn mondelinge examens nog doen begin juli, daarna hoop ik dat ik geslaagd ben en dat ik vanaf volgend jaar kan starten met de opleiding Sport Marketing bij de Johan Cruijff Academy in Amsterdam.

Je zwemt nu in de jeugd van de Nederlandse selectie, hoe zien je trainingsweken eruit?

Klopt, ik ben vanaf half 2013 gaan trainen bij de Paralympische groep. Ik had diverse keren een gat in mijn hoofd gezwommen, dus we zochten naar een oplossing om dit te voorkomen. Via Mark Faber (toen bondscoach van de Paralympische groep) ben ik aan tapstokken gekomen en heeft hij er ook voor gezorgd dat ik deze tapstokken mag gebruiken bij alle zwem-

wedstrijden. Deze tapstokken gebruik ik nog steeds. Het zijn vishengels met een zacht balletje erop gemonteerd. Hiermee word ik vanaf de kant aangetikt, zodat ik weet dat ik bij de kant ben voor een keerpunt of om te finishen.

Momenteel train ik zowel bij 'De Devel' in Zwijndrecht als bij het Paralympische Team in Amersfoort. Ik train per week ongeveer 15 uur aan zwemtrainingen en daarnaast doe ik nog aan land/krachttrainingen. Alles bij elkaar zo'n 20 uur bij week. Alle trainingen worden verzorgd door talentcoach Jeanet Mulder, dus ook in Zwijndrecht volg ik meestal deze trainingen.

Wat zijn je beste slagen?

Tja, dit is best lastig... dit is in de loop van de tijd veranderd. Eerst was dit de rugcrawl, inmiddels is het meer de schoolslag geworden, maar ik heb het afgelopen weekend bij het NJJK een Nederlands Record op de 50m. Vlinderslag gezwommen! Mijn favoriete slag is wel de wisselslag, waarschijnlijk is dit dus ook de reden dat ik alle slagen wel erg leuk vind om te zwemmen.

Resultaten 2017 tot nu toe van Rogier

1x Nederlands Kampioen, NJJK korte baan (25m) IPC: 50m. vlinderslag

3x zilver NJJK korte baan IPC: 200m. vrije slag, 100m. vlinderslag, 100m. schoolslag

2x brons NJJK korte baan IPC: 400m. vrije slag, 200m. wisselslag,

7 Nederlandse Records IPC S12: 100m. vlinderslag, 100m. Rugcrawl, 100m. Schoolslag, 100m. vrije slag, 200m. vrije slag, 400m. vrije slag en 200m. wisselslag

1x Nederlands Kampioen, NJJK lange baan (50m) IPC: 50m. vlinderslag

4x zilver NJJK lange baan IPC: 200m. vrije slag, 100m. vlinderslag, 50m & 100m. schoolslag

1x brons NJJK lange baan IPC: 200m. wisselslag,

1 Nederlandse Records IPC S12: 50m. vlinderslag

Als gehandicapte zwemmer moet je gekeurd worden. Hoe gaat dat in zijn werk en hoe vind je het om steeds geconfronteerd te worden met je achteruitgang?

Voor een Nederlandse keuring is dat anders geregeld dan bij een Internationale keuring. Ik zal uitleggen hoe het bij mij ging: De zwembond heeft alle ziekenhuis uitslagen gekregen van alle onderzoeken. Zo hebben zij van mij ook een medisch dossier. Met behulp hiervan hebben ze geregeld dat ik een slechtziende classificatie kreeg, S13. Er zijn 3 verschillende classificaties: S13 is slechtziend, S12 is zeer slechtziend en S11 is de classificatie voor (nagenoeg) blinde zwemmers.

Toen ik van de bondscoach Internationaal gekeurd mocht worden, moest de bond mijn dossier en een onderzoek van een onafhankelijke oogarts opsturen naar de IPC. Mijn keuring was in juni 2015 in Berlijn en we waren er met z'n allen van uit gegaan dat ik internationaal ook S13 gekeurd zou worden, maar voor de keuringsarts in Berlijn was het na vijf minuten al duidelijk dat ik zwaarder geclassificeerd moest worden. Ik kreeg te horen dat ik in S12 kwam.

Vanwege mijn achteruitgang qua zicht had de coach het plan om mij in juli te laten herkeuren naar S11, maar als gevolg van mijn examens schuiven we dit door naar het voorjaar 2018. Vanaf dat moment moet ik dan ook met een geblindeerd brilletje zwemmen. Hier train ik nu al af en toe mee.

En ja, ik ben er onderhand wel klaar met alle ziekenhuisonderzoeken. Ik baal er elke keer weer van als ik te horen krijg: je zit op 5% of 3% of zoals nu: je zit onder de 1 %. Ook mijn kokervisie wordt steeds kleiner, ik zat nu op 4 graden, dus dat zijn 4 vingers op een afstand van 30 cm. De onderzoeken doe ik dan ook minimaal, eigenlijk alleen voor mijn medisch dossier of voor de wetenschap, maar verder ben ik er echt klaar mee, want confronterend blijft het! Gelukkig kan ik dan bij het zwemmen wel mijn frustratie kwijt!

Hoe ervaar jij het hoe mensen tegen jullie en naar jullie prestaties kijken?

De meeste mensen hebben er bewondering voor hoe wij sporten en voor onze prestaties. Verder ben ik erg blij dat de valide en de paralympiërs gemengd zijn bij grote toernooien, zoals NK of NJJK, Swimcups, etc. Het EK en WK zijn wel aparte toernooien, maar dat vind ik ook wel logisch. Het EK en WK heb ik nog nooit gezwommen, deze staan nog wel op mijn wensenlijst.'

Internationaal wil je doorbreken, wanneer wil je er staan?

Op het EK in 2018! Maar om eerlijk te zijn, ik vind het wel lastig om doelen te stellen, hoor. Natuurlijk zou ik ook dolgraag naar de Spelen in Tokyo, in 2020, willen maar ik vind dit hardop uitspreken eng, want wie weet zie ik vanaf morgen niets meer en hoe sta ik dan in het leven? Deze gedachten zorgen ervoor dat ik kleine stappen vooruit denk en niet alles hardop uitspreek. Eerst het EK 2018 maar eens meemaken, dan zie ik weer verder!

Rogier over de medische keuringen van het IPC:

Het blijft confronterend om te horen dat mijn zicht steeds verder achteruit gaat

Rogier zag in 2012 normaal. In minder dan 5 jaar tijd veranderde zijn zicht zoals op het laatste plaatje

Hoe ervaar je je handicap in het dagelijks leven?

Het klinkt misschien raar, maar persoonlijk heb ik er nog weinig last van. Ik probeer positief te blijven en bij een probleem zelf een oplossing te zoeken. Loop ik tegen een probleem aan, dan weet ik dat of Visio of m'n ouders wel hun best doen om met mij een oplossing te bedenken. In ons gezin roepen we ook vaak: blinde mensen zijn ook gelukkige mensen. Ook hoeven we het wiel niet uit te vinden, we maken er met elkaar wel het beste van. Natuurlijk vond ik het niet makkelijk om voor het eerst met mijn blindenstok te lopen, maar omdat ik telkens overal tegen aan liep (ook mensen), moest ik het gaan uitproberen van mijn ouders, bij een zwemwedstrijd. Dit was eigenlijk een verademing voor mij: mensen die zagen dat ik hen niet zag en hardop riepen voor mij: 'Pas op, aan de kant, daar komt Rogier'. Dit scheelde mij zoveel energie qua inspanningen, nu kon ik deze energie in het zwemmen stoppen!

Verder reis ik ook zelfstandig op donderdag met de trein naar Amersfoort, bepak en bezakt vanuit school, net als iedere andere sporter! Ik wil absoluut geen kasplantje zijn, omdat ik erg weinig zie! Daarbij vind ik het ook wel leuk om te geinen. Ik wil nog weleens met de aantikstok met het balletje langs iemand met een hond gaan. Gaat die hond achter dat balletje aan!

Mensen kunnen je steunen via Talentboek. Wat doe je met het opgebrachte geld?

Dat klopt! Sinds maart 2017 ben ik met Talentboek gestart. Met dit geld wil ik bijvoorbeeld trainings- materialen aanschaffen, maar ook mijn overnach- tingen bij een toernooi ervan betalen. Niet alles valt te declareren. Daarnaast: zie je ook in het zwemmen nieuwe ontwikkelingen. De nieuwste ontwikkeling is te gaan trainen met een zender op. Op deze manier kan er beter gecommuniceerd worden door trainer en zwemmer. Ook dit zou ik erg graag willen aanschaffen!

Een aantal mensen is bezig iets nieuws te ontwik- kelen, zodat blinden- en slechtziende zwemmers zelfstandiger kunnen zwemmen. Dit willen ze bereiken met een soort 'piep'-systeem, wat gaat piepen als je dichterbij de kant komt voor keer- punt of finish. Zo heb ik dan geen tappers meer nodig bij de trainingen en kan ik dus een stuk zelfstandiger trainen. En tja, ook dit kost veel geld, daarom ben ik dus ook een Talentboek opgestart om later hierin te kunnen investeren.

Interesse in Rogiers project?

www.sport.talentboek.nl